

VALSEX

Drama in vier bedrijven

door

AART DOORNEVELD

Met dank aan Erik Sijtsma

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VALSEX** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AART DOORNEVELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2022 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Email: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Sanne Manders – psychologe van beroep, is in haar vrije tijd de mysterieuze Falsati-expert: Ennas. Had zo'n 25 jaar geleden een relatie met Maarten.

Arthur Veldsla – acteur. Hij speelt een rol in het onvoltooide door Durband geschreven scenario. Arthur wordt later door Maarten ingehuurd om het door hem voltooide scenario in de praktijk te testen, waarbij Arthur soms aan het improviseren slaat.

Venus Wright – de oudste dochter van Maarten, een onzeker type. Heeft net haar eerste filmscript geschreven.

Serena Wright – de jongste dochter van Maarten. Is doortastend en heeft een castingbureau.

Maarten Wright – scenarioschrijver in ruste die gevraagd wordt om een onvoltooid scenario van Durband af te ronden. Goede vriend van de onlangs overleden Durband en de filmproducent Dwight Richmond.

DECOR:

Het podium is in tweeën verdeeld door een denkbeeldige lijn. De rechter kant van het podium stelt de totaal lege huiskamer voor van Maarten Wright en zijn beide dochters. De andere kant moet de spreekkamer van psychologe Sanne Manders voorstellen. Daarin staan twee 'luie' stoelen. Tussen die stoelen staat een laag rond tafeltje. Links aan de achterwand hangt een houten reliëf.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(het toneel licht op. Een man, Arthur, komt op van links en een vrouw, Sanne, van rechts. Ze ontmoeten elkaar in het midden van het podium waar ze elkaar een hand geven)

SANNE: Mijn naam is dr. Sanne Manders, maar dat wist u al, denk ik.

ARTHUR: Arthur Veldsla, aangenaam. Ik zag inderdaad uw naam op het bordje staan dat hier aan de gevel is bevestigd. *(Sanne maakt met een gestrekte arm een uitnodigend gebaar in de richting van de twee stoelen)*

SANNE: Neemt u plaats. *(in plaats daarvan loopt Arthur in de richting van het houten reliëf dat achter de stoelen aan de muur hangt)*

ARTHUR: Euh, is dat een Falsati?

SANNE: U bent kenner?

ARTHUR: Dat wil zeggen, niet echt, maar voordat ik naar de toneelschool ging, heb ik een paar jaar kunstgeschiedenis gestudeerd.

SANNE: Vandaar de twijfel in uw stem. Het is een replica. In zekere zin vals. Echte Falsati's zijn tegenwoordig niet meer te betalen. Misschien een vreemde keuze voor in een spreekkamer van een psycholoog. Wellicht had u ook geen stoel verwacht waarop mijn patiënten kunnen plaatsnemen, maar eerder een soort van ligbank.

ARTHUR: Dan maar een replica.

SANNE: Ik neem aan dat u niet naar me toe bent gekomen om dit reliëf te bewonderen?

ARTHUR: *(gaat op de linker stoel zitten en zegt gehaast)* Nee, nee, natuurlijk niet.

SANNE: *(gaat op de rechter stoel zitten)* Bent u voor uw probleem of problemen bij een andere hulpverlener geweest?

ARTHUR: Nee.

SANNE: Waarmee denkt u dat ik u kan helpen?

ARTHUR: De laatste tijd voel ik me lusteloos... neerslachtig... suïcidaal. Een relatie uit mijn verleden speelt me nog steeds parten. Ik kom er steeds meer achter dat ik me in die relatie niet prettig voelde, maar er toentertijd wel voldoening uit haalde.

SANNE: Hoe komt het dat u steeds aan haar moet denken?

ARTHUR: Ik weet het niet. Misschien zit ik in een fase van mijn leven waarin ik meer terugblik dan vooruit. Ik kom ook steeds dingen tegen waardoor ik aan haar moet denken. Het zal wel komen doordat ik weer alleen ben.

SANNE: U voelt zich eenzaam?

ARTHUR: Soms.

SANNE: Hoe lang is het geleden?

ARTHUR: *(geprikeld)* Doet dat er toe?

SANNE: Ik zou graag willen weten hoe lang u hier al mee rond loopt?

ARTHUR: Lang genoeg om er met u over te willen praten. In de hoop dat ik er vanaf kom.

SANNE: Dat klinkt in ieder geval bemoedigend. Waar wilt u precies vanaf komen?

ARTHUR: Het gevoel dat ik niet degene ben die schuld had aan het mislukken van die relatie.

SANNE: Ze gaf u de schuld?

ARTHUR: En waarom ze me dat heeft aangedaan.

SANNE: De schuld geven of het uitmaken, want ik neem aan dat zij dat heeft gedaan.

ARTHUR: Beide.

SANNE: Is dat wat u wilt uitzoeken?

ARTHUR: Ja.

SANNE: Persoonlijk ga ik er van uit dat men in een relatie ieder voor de helft verantwoordelijk is. Uitzonderingen daargelaten zoals het gebruik van geweld. *(twee personen gekleed in stofjassen komen op en dragen een bank die ze aan de rechterkant van de denkbeeldige lijn neerzetten. Ze gaan zonder iets te zeggen af)*

Scène 2

SANNE: *(neemt de geïnteresseerde houding aan. Lijkt haar kin te ondersteunen terwijl ze een gestrekte vinger langs haar wang houdt)* Ik ga altijd met mijn patiënten terug naar het begin. Hoe was het toen je verliefd op haar werd?

ARTHUR: Voordat we iets met elkaar kregen, vroeg ze me hoe ik dacht over vreemdgaan. *(meer tegen het publiek)* Gek eigenlijk dat je van iemand de dingen onthoudt die je niet kunt plaatsen. En des te meer opvallen als je je tot elkaar aangetrokken voelt. Dat je bepaalde zinnen onthoudt zonder te kunnen verklaren waarom ze op dat moment tegen je worden gezegd.

SANNE: Het klinkt als een soort van waarschuwing of een voorwaarde.

ARTHUR: Geen geweld lijkt me een acceptabelere voorwaarde.

SANNE: Ga verder.

ARTHUR: Het zal je maar gebeuren dat je partner tegen je zegt dat ze vreemd is gegaan. Dat wens je niemand toe. Het is niet goed voor het onderlinge vertrouwen.

SANNE: Was je jaloers?

ARTHUR: Nee, ja. Nee, iedereen is in zekere mate jaloers, maar de dreiging van haar kant om vreemd te gaan hing altijd, voor mijn gevoel, boven onze relatie. Ze leek ermee te spelen.

SANNE: Als je dat denkt dan zie je overal een aanwijzing voor dat soort denkbeelden.

ARTHUR: Jaloezie doet me niet zo veel. Het is een idee waar ik niet zo veel mee kan. Je schiet er ook niets mee op. Het is een soort van burgermanslist.

SANNE: Niet mogen vreemdgaan dan ook niet.

ARTHUR: Hoe bedoelt u?

SANNE: Als je niet jaloers bent, maakt wel of niet vreemdgaan toch ook niet zo veel uit?

ARTHUR: Je voelt je op dat moment machteloos. Alsof je even niet meer meetelt en dat er een grote kans bestaat dat je de volgende morgen bij het grofvuil wordt gezet.

SANNE: Misschien was het spelen met vreemdgaan voor haar een manier om aandacht te krijgen?

ARTHUR: Ik vind dat wel een buitensporige manier van aandacht vragen. Ik heb zo'n vermoeden dat ze het verleiden of verleid worden, belangrijker vond dan wat erop volgde. Dat de verleiding of het dwepen daarmee haar eigenlijke doel was.

SANNE: En hoe ervaaarde jij dat?

ARTHUR: Ik ervaaarde dat achteraf beschouwd als een vorm van emotionele chantage.

SANNE: Dat is me nogal wat.

ARTHUR: Toentertijd was het aandacht vragen van haar kant. Je verleidt elkaar door te vertellen wat je wilt en af te tasten of de ander daar in mee gaat. Of niet. En of je daarmee tevreden bent. Een kwestie van geven en nemen.

SANNE: Ben jij een geveer of een nemeer?

ARTHUR: Het moet geen doel op zich zijn. Want wie verleidt de ander en wanneer. En hoe vaak? Even vaak?

SANNE: Terug naar die emotionele chantage.

ARTHUR: Ik begriip niet goed dat je nog voordat je een relatie hebt al denkt aan vreemdgaan. Alsof een relatie niet compleet kan zijn zonder vreemd te gaan.

SANNE: Zonder vreemd te gaan?

ARTHUR: Ze dreigde er regelmatig mee en het dreigen weegt misschien nog zwaarder dan het doen. Dan weet je tenminste waar je aan toe bent.

SANNE: Er zijn weldegelijk overeenkomsten tussen dreigen en chanteren.

ARTHUR: Het gaat me er niet om dat ze het uit maakte, maar hoe ze me op die manier emotioneel en seksueel chanteerde.

SANNE: Dit klinkt inderdaad serieus.

ARTHUR: Ze begon te huilen toen ze het uitmaakte. Ik vroeg me later af waarom ze dat zo erg vond.

SANNE: Wat denk je zelf?

ARTHUR: Ik vroeg haar waarom ze een relatie met me was begonnen, terwijl ze wist dat ik vreemdgaan afkeurde omdat je het zelf maar zou overkomen. Het gekke was dat ze me eens vertelde dat ze, toen ze nog jonger was, een relatie had met een oudere man. Die nota bene tijdens die relatie vreemdging. Dus

ze wist hoe zoiets voelde. Maar het deed haar blijkbaar niets als ze dat een ander aandeed. Alsof vreemdgaan de gewoonste zaak van de wereld was.

SANNE: En, ging ze vreemd? *(twee personen gekleed in stofjassen en dragen een luie stoel die ze aan de rechterkant van de denkbeeldige lijn neerzetten. Ze gaan zwijgzaam af en komen terug met een tweede luie stoel die ze eveneens aan de rechterkant van de denkbeeldige lijn neerzetten. Zonder iets te zeggen gaan ze af)*

Scène 3

ARTHUR: Een andere overtuiging die haar typeerde, was het idee dat seks macht is.

SANNE: Dat sloot dan naadloos aan bij haar idee van vreemdgaan.

ARTHUR: Eerst dacht ik dat ze bedoelde dat machtige mensen seksueel aantrekkelijker gevonden worden, maar dat was niet het geval. Ze nam het letterlijk. En ze geloofde er werkelijk in.

SANNE: De normale gang van zaken in een relatie is toch dat beide partners gelijkwaardig zijn, tenzij je van een meester-slaaf-verhouding spreekt.

ARTHUR: Wat nogal gebruikelijk is in de SM wereld.

SANNE: Seks is macht, ook het dreigen er mee.

ARTHUR: In bed viel een gedeelte van die macht weg.

SANNE: Viel háár macht weg?

ARTHUR: In het begin dan. Ze kon tijdens de penetratie geen vaginaal orgasme krijgen. Ze had zelfs een hekel aan dat woord. Ook al moet ik zeggen dat ze haar best deed om dat zo goed mogelijk te *faken*, maar een beetje ervaren man heeft al snel door wanneer het toneelspel is.

SANNE: Het kan ook een teken van liefde zijn.

ARTHUR: Liegen in de liefde, kan dat wel?

SANNE: Een leugentje om bestwil?

ARTHUR: Ze dronk bijna altijd voor de seks. Het leek wel of ze zich verdoofde. Om het niet te hoeven voelen.

SANNE: Of zo haar lust op te wekken en zich zo minder geremd te voelen. Vertel nog eens wat meer van het begin van jullie relatie?

ARTHUR: Ik kan me nog herinneren dat ze al snel verklaarde dat ze het vreselijk vond om ruzie te maken. Ik vroeg haar toen of dat ten koste zou gaan van onze zuivere neuktijd.

SANNE: Je bedoelt dat mensen in een relatie eigenlijk ruzie maken met de bedoeling om het daarna door middel van seks weer goed te maken?

ARTHUR: We konden in het begin niet van elkaar afblijven.

SANNE: Later werd dat minder?

ARTHUR: Later kwam ik er achter dat haar ouders beiden aan de drank waren, u kent dat wel.

SANNE: Hoe bedoel je ?

ARTHUR: Ik veronderstel dat ze in haar jeugd veel ruzies tussen haar ouders heeft meegemaakt. Wellicht dat dit gepaard ging met geweld waar ze het slachtoffer van werd. Wie zal het zeggen.

SANNE: Heb je het daar wel eens met haar over gehad?

ARTHUR: Nee, ik vond het een te precair onderwerp. Zelf kwam ze erna die eerste keer ook niet meer op terug. Ze vertelde dat ze zich maar weinig van haar jeugd kon herinneren.

SANNE: Mensen die thuis te weinig aandacht hebben gekregen in hun jeugd en die aandacht wel van iemand anders krijgen, zijn door die persoon makkelijk te beïnvloeden. Of (*lachend*) ze compenseren het door psycholoog te worden.

ARTHUR: Misschien ontwikkelde ze doordat ze geslagen werd een lichte voorkeur voor SM. Je hoort wel eens dat vrouwen die in hun jeugd geslagen worden later een partner kiezen die ze ook slaat.

SANNE: En jij wilde op die manier niet haar partner zijn?

ARTHUR: Nee, ik zie niet in wat pijn met liefde te maken heeft. Het geeft de één macht over de ander. Ik ga er dan ook vanuit dat vrouwen die je als een soort van traktatie anale seks aanbieden, dat eigenlijk doen als afleiding voor hun onvermogen om vaginaal klaar te komen.

SANNE: Ik dacht dat dat afkomstig was van de porno-industrie.

ARTHUR: Ze vertelde me dat ze het al eens eerder had gedaan. Dat

het eerst pijn deed, maar daarna vond ze het erg lekker.

SANNE: Misschien wilde ze niet zwanger worden? Geloof me, er zijn ook vrouwen die het lekker vinden.

ARTHUR: Ik heb eens in de uitverkoop een stripboek gekocht, ik heb het nog steeds, waarin flink anaal werd gepenetreerd en er lustig op los werd geslagen met zweepen. Terwijl ze het las lag ze te masturberen in bed. Dat had ik haar daarvoor nooit zien doen.

SANNE: Nooit?

ARTHUR: Nadat we naar de film *Salò* van Pasolini waren geweest, kon ze bijna niet wachten om te vrijen, terwijl ze normaal bijna nooit het initiatief daartoe nam. Ze zuchtte teleurgesteld toen ik haar vertelde dat ik na het zien van die film even geen zin had in seks.

ARTHUR: Wat ze me nog wel vertelde over haar jeugd was dat haar ouders uiteindelijk gescheiden waren en dat ze dat als erg traumatisch had ervaren. Misschien kwam daar haar idee vandaan dat er geen sprake kon zijn van een werkelijke band of van echte trouw tussen twee partners. Het leek alsof ze dat als een gegeven accepteerde.

SANNE: Heb je daar een verklaring voor?

ARTHUR: Haar ouders hadden veel te weinig aandacht voor haar. Ze vonden blijkbaar de drank belangrijker. Daardoor had mijn ex nauwelijks of geen respect voor anderen. Behalve voor mensen die haar aandacht gaven.

SANNE: En dat gaf je haar niet?

ARTHUR: Misschien te weinig.

SANNE: Heb je daar spijt van?

ARTHUR: Toen niet. Later wel. Nu niet meer. Ook al omdat die aandacht van beide kanten moet komen. *(twee personen gekleed in stofjassen komen op met drie reliëfs die ze ophangen aan de achterwand aan de rechterkant van de denkbeeldige lijn. Zonder iets te zeggen gaan ze af)*

Scène 4

SANNE: De vorige keer hebben we verschillende aspecten van jullie relatie door elkaar laten lopen. Ik hoop niet dat die vermenging

een afspiegeling is van je huidige gemoedstoestand. Dus ik stel voor om in het vervolg de onderwerpen die je wilt bespreken één voor één te doen. Dan wordt het een stuk overzichtelijker. Zowel voor jou als voor mij.

ARTHUR: Zelf ben ik juist opgevoed in een gezin waar veel vertrouwen aanwezig was. Mijn ouders zijn bij elkaar gebleven tot dat een van hen stierf. Ze knuffelden en zoenden elkaar in mijn bijzijn. Mijn ouders stonden altijd voor me klaar. En ze waren niet aan de drank.

SANNE: Dat klinkt inderdaad een stuk stabiel.

ARTHUR: Ik wantrouw mensen die me niet dat gevoel van vertrouwen geven. Dat heb ik al vanaf dat ik jong was. Als ik mensen vertrouw, dan vertrouw ik ze ook totaal. En als ze dat vertrouwen beschamen dan stort mijn wereld in. Ik denk dat mijn ex vooral met zichzelf bezig was en te kortzichtig was om het in te zien en alleen aan zichzelf dacht, maar in het algemeen verketter ik zulk soort mensen. Als zoiets me overkomt dan ga ik drinken, veel drinken.

SANNE: We hebben het nu wel de hele tijd over je ex, maar ik stel voor dat we haar een naam geven. Het hoeft niet eens haar echte naam te zijn. Welke naam stel je voor?

ARTHUR: Misschien is dat wel handig. Wat dacht u van Guinevere?

SANNE: Guinevere klinkt een stuk prettiger.

ARTHUR: Waar was ik gebleven. Dat mag ik dan ook van mezelf. En in het geval van... eh... Guinevere dat ik me pas na afloop realiseer dat er een spelletje met me werd gespeeld, en dat ik emotioneel gechanteerd werd, dan komt die klap dubbel zo hard aan. *(met woede in zijn stem)* Dat doe je je medemens gewoon niet aan.

SANNE: Sommige mensen hebben niet door welk leed ze anderen aandoen. Hoewel we natuurlijk niet andermans gedrag kunnen en mogen bepalen.

ARTHUR: Zo kan liefde omslaan in haat. *(de twee personen in stofjassen komen op en zetten het 'telefoonkastje' (groot genoeg om later de Sexo achter te kunnen verstoppen) op de denkbeeldige lijn neer. Eén van de twee komt terug en plaatst een telefoontoestel op het 'telefoonkastje'. Als hij/zij af gaat, gaat de telefoon over)*

SANNE: *(tegen Arthur)* Een ogenblikje. *(Sanne neemt de telefoon aan)* Ja, hallo met Manders.

--

SANNE: Ja *(en schiet kortstondig in de lach)* daar spreekt u ook mee.

--

SANNE: *(verbaasd)* Nee, dat wist ik niet. Verschrikkelijk.

--

SANNE: Ja, ik kende hem persoonlijk.

--

SANNE: Zo'n jaar of vijfentwintig. Die kant op.

--

SANNE: Inventariseren? Dat wil ik wel doen. U kunt op me rekenen.

--

SANNE: Goedendag. *(Sanne hangt op)*

ARTHUR: Om nog even terug te komen op uw Falsati. Toen ik van huis ging, hoorde ik op de radio dat Durband is overleden. In al zijn werk kwam Falsati voor. Op wat voor manier dan ook.

SANNE: Ja, ik hoorde het net in dat telefoongesprek. Er zou sprake zijn van zelfmoord.

ARTHUR: Zou hij de mysterieuze Falsati-expert geweest zijn?

SANNE: Hoe lang geleden heeft dit toch allemaal plaatsgevonden? Tussen jou en Guinevere, bedoel ik? Daar ben ik nog steeds nieuwsgierig naar.

ARTHUR: Sorry dat ik u onderbreek, het heeft ook niets met u vraag te maken, maar houdt u van tennis? *(Arthur en Sanne gaan af)*

TWEEDE BEDRIJF

(tijdens het tweede bedrijf is de linkerkant (de spreekkamer van Manders) van het toneel leeg, behalve het 'telefoonkastje', met daarop de telefoon, die blijven staan)

Scène 1

(twee (jonge) vrouwen, zusters van elkaar, komen pratend met elkaar op)

VENUS: Waar denk jij dan aan?

SERENA: Er zijn geruchten dat er binnenkort een Falsati op de markt komt.

VENUS: Is dat die van Durband? Willen de erfgenamen hem verkopen? *(de zusters gaan zitten)*

SERENA: Nogmaals, het is een gerucht.

VENUS: Maar dat kunnen we toch niet betalen?

SERENA: Ja, en is hij het wel waard?

VENUS: Hoe bedoel je?

SERENA: Zoveel aandacht besteedde hij nu ook weer niet aan ons. Het was altijd maar werk en nog eens werk.

VENUS: Worstel je daar nog steeds mee? Er moest natuurlijk wel brood op de plank komen en er was altijd iemand aanwezig die ons op kon vangen. Kan jij geen hypotheek nemen op dat castingbureau van je?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto